

Els Protectors de "L'Opinió"

Encara no fa un any que va començar a publicar-se L'OPINIÓ i ja s'han aplegat, al seu voltant, tots els elements veritablement liberals i esquerrans del país. Són cada dia més les persones de Barcelona i de les Comarques que ens escriuen encoratjant-nos per tal que no defallim en la tasca que ens hem imposat com un deure ineludible de ciutadania.

Aquesta assistència fraternal, precisament en uns moments en què semblava que molts perdien fins i tot la consciència de la més elemental civilitat, ha vingut a enfortir la nostra voluntat i a donar-nos grans esperances.

Repetim-ho una vegada més; lluitem per la llibertat política i econòmica dels homes i per la lliure disposició de les voluntats col·lectives.

Les monarquies absolutes, de sinistra recordança, varen anihilar molts de pobles i en varen sotmetre d'altres al jou del poder despòtic, però des de la gloriosa Revolució francesa els pobles han anat recobrant llur vitalitat d'una manera inequívoca.

Avui hom constata clarament que en la majoria dels casos l'Estat i la Nació no coincideixen geogràficament. Moltes nacions, en despertar-se de la seva atonia, es troben entrecruades entre diferents Estats.

Aquesta realitat cal, no solament no desconeixer-la, sinó constatar-la amb alegria.

Les nacions, avui aparentment disgregades, en recobrar llur consciència, han de servir per relligar les àmplies organitzacions estatals dintre de la gran federació europea que ja s'anuncia, esperançadora, a l'horitzó.

Si l'ideal ibèric pot unir fraternalment col·lectivitats afins, per bé que diverses, l'ideal mediterrani occità, i l'ideal gàl·lic, i el germànic i el rus... poden ajuntar-ne d'altres, per constituir totes plegades, orgànicament, la gran Unió federal europea, talment una gegantina Grècia del nou pensament que assoleixi la direcció política exemplar del món.

La creixença monstruosa del capitalisme ha anat fent cada vegada més irrisòria la pretesa llibertat política dels obrers sotmesos a la burgesia. Sense llibertat econòmica no és possible la vida lliure i digna. Amb el règim actual no és possible la llibertat econòmica dels proletaris, i, el que és pitjor encara, no és possible d'aconseguir una organització racional i justa de la producció del món, que faci impossibles els conflictes armats.

L'economia burgesa mena a la guerra fatalment i per conseqüència a la decadència de la civilització. Ha donat els seus fruits i no pot persistir. Ha d'evolucionar, forçosament com tota la natura.

La Humanitat ha assolit un progrés immens, lent però ininterromput, des de l'obscura bestialitat primitiva d'on sorgí l'home fins a l'esclat del Renaixement que donà ales immortals al pensament. Convé, però, que no es deturi la seva ascensió lenta i segura. Cal evitar que es perpetui la tràgica dissort que fa, com en el Mite llegendari, que la gran col·lectivitat humana es rosegui, ella mateixa, les pròpies entranyes.

Per això cal que unifiquem tots els esforços per tal d'empènyer el poble vers els nous ideals de justícia.

Nosaltres, fa mesos, vàrem alçar aquesta ensenya i no volem amagar que hem tingut d'esforçar-nos en gran manera per poder mantenir-la sense decaure.

No és que estiguem cansats: si ho estiguéssim, l'alt exemple d'aquells altres que han fet molt més del que nosaltres hem pogut fer ens donaria noves energies. Ara bé, ningú no negarà que en determinades circumstàncies els obstacles que entorpeixen l'activitat són tan extraordinaris que, de vegades, arriben gairebé a paralyzar l'acció més empenedora.

Per això, cordialment, ens adrecem a tots els companys d'ideals i els demanem que ens ajudin, els que puguin, fent-se "Protectors de L'OPINIÓ".

Amb el fons que obtinguem enfortirem, en primer lloc, el Setmanari, i tot seguit que puguem irem aixamplant el camp d'acció mitjançant una forta tasca cultural.

Més que del simple ajut material a una publicació es tracta d'agrupar idealment i pràcticament, cada vegada d'una manera més forta, la gran família liberal i sincerament esquerrana del país.

Tenim plena confiança en l'esdevenidor

proper i volem que el pes de la nostra força sigui, quan convingui, prou considerable per decantar la balança política del costat de la llibertat.

A la nova Humanitat que s'està forjant volem ocupar un lloc d'avantguarda.

LLISTA DE "PROTECTORS DE L'OPINIÓ"

Lluís Rocamora	4 ptes. mensuals
Pere Company	3 " "
Jordi Balaguer	5 " "
Marian Junceda	2 " "
Joan Nadal	1 " "
J. Giménez	1 " "
A. Montalat	1 " "
X. X.	2 " "
J. A. Caner	3 " "
X. X.	1 " "
Antoni Martínez	2 " "

(Seguirà)

Per fer-vos socis podeu dirigir-vos al Carrer del Carme núm. 20, Barcelona.

Les quotes de soci són de 1, 2, 3, 4 ó 5 pessetes mensuals.

Enquestes de L'OPINIÓ

I. Donades les actuals circumstàncies i pensant en l'esdevenidor, considereu preferible la Monarquia, la República, o creieu indiferents les formes de Govern?

II. Creieu que haurien de recobrar actualitat a casa nostra les idees polítiques de Pi i Margall?

III. Creieu convenient, ara, una col·laboració amb els homes d'Espanya partidaris de la idea pimargalliana del reconeixement dels drets individuals i de les personalitats col·lectives?

IV. Teniu la separació de l'Església i de l'Estat i l'escola neutra com a principis essencials de les idees polítiques liberals?

V. Entenent per socialisme posar a les

mans de la col·lectivitat els mitjans de producció i de canvi, el considereu compatible o contradictori amb el liberalisme polític?

VI. Hi creieu en el triomf del Socialisme?

Angel Samblancat

I. — Totes les formes de govern les trobo "indiferents". Ja s'entén que no dic això des del punt de vista del statu quo i per afavorir-lo, com fan els indiferentistes de la dreta. Jo no aspiro a governar. Només desitjo que no em governin. Sempre he treballat i seguiré treballant i lluitant per a què em governin el menys possible. Així la República la trobo més tolerable que la monar-

quia, perquè és menys constrictiva i xafardera i molestosa i s'apropa una mica més que aquesta al govern de cada u per ell mateix, que és el meu ideal.

II. — Si les idees de Pi i Margall haguessin envellit, és clar que haurien de recobrar ací actualitat. Desgraciadament però, no han caducat. I dic desgraciadament, perquè el millor fóra que les haguéssim d'arrecorran per haver-les superat. I com estem lluny d'això! Al pas que anem tenim menja federalista i pactista per un segle.

III. — Crec necessària la col·laboració i l'entente cordiale amb tots els homes bons i intel·ligents d'Espanya i de tot el món.

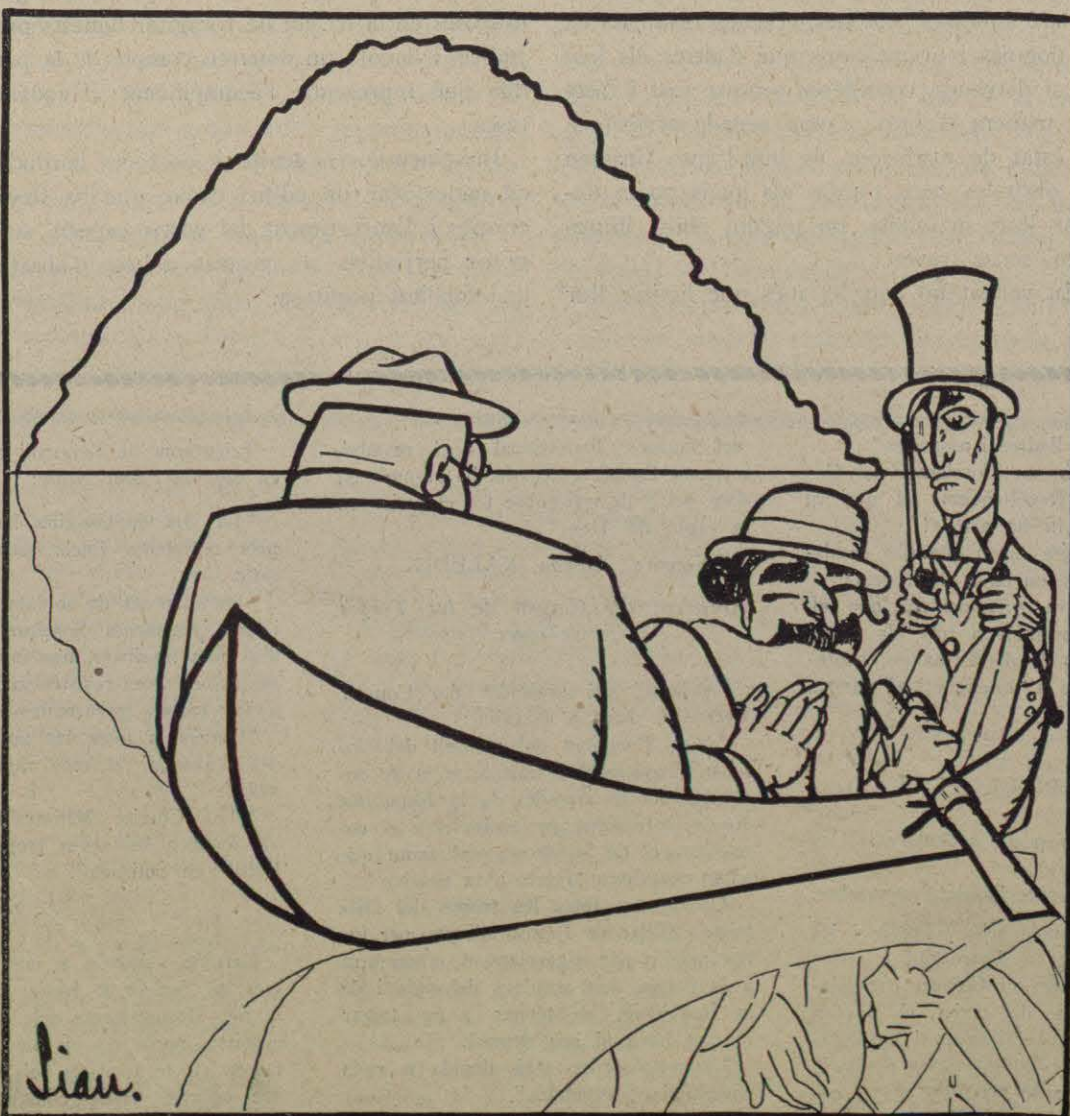
IV. — La separació de l'Església i de l'Estat i l'escola neutra em semblen principis relativament liberals. Però amb el liberalisme no n'hi ha prou. I amb la separació abans esmentada i l'escola neutra tampoc. No crec en els neutres ni en els "separatistes".

V. — Penso que el socialisme és una conseqüència del liberalisme. No hi ha llibertat jurídica ni de cap mena sense llibertat econòmica.

VI. — Triomfarà el socialisme. Ja ha triomfat, diuen, a molts països, i els seus capitosts estan demostrant que són tan dolents com els altres.

Andreu Nin

I. — La forma de govern no pot ésser indiferent al proletariat. Mentre no assoleixi un règim en el qual hagin desaparegut les classes, el proletariat ha d'esforçar-se per a crear en el seu país un règim polític menys capaç d'obstaculitzar el desenvolupament de la lluita de classes i que li dongui més facilitats per organitzar-se. Aquest règim polític no pot ésser altre que la república democràtica burgesa. Vol dir això que, forçosament, la revolució burgesa hagi d'ésser realitzada per la burgesia? De cap de les maneres. Hi ha països (el nostre n'és un) en els quals la revolució burgesa no ha estat realitzada a causa de la feblesa i la indecisió de la classe capitalista (insurreccions i bullangues del segle XIX) o per la por davant del moviment obrer (1917). El més sovint, la burgesia es coaliga amb els elements feudals (grans terratinents, clerecia, noblesa) per tal de fer front al proletariat. La revolució burgesa completa (entrega de la terra als pagesos, llibertat completa d'organització, de reunió, de propaganda, de premsa, armament del poble,

ELS CONVALESCENTS A LUGANO

---I de les reparacions, què?

... ---Home, amb aquest clima jo crec que en pocs dies, ens reparem del tot.

SUMARI

Els Protectors de L'OPINIÓ (editorial)
Enquestes de L'OPINIÓ, amb respostes de Angel Samblancat i Andreu Nin.
Prejudicis, per Pere Vigué.
Perill de feridura (conte inèdit), per J. Puig Pujades.
Pablo Iglesias i el Pabloiglesisme, per Joaquim Maurín.
Desesperació i penediment, pel senyor Esteve Pagès.
Hoover President, per Abelard Tona i Naldalmi.
La Nova Generació.
Una biblioteca per als empresonats.
Subscripció pro David Rey.
De l'esperit i de la Matèria, per Josep Maria Imbert.
La vida del treball. — Una discussió a l'entorn de la "jornada anglesa", per N. Romans.
Ecos, Resum de la setmana, fulletó, Els amics de L'OPINIÓ, Correu de la redacció, notes, etc.
Caricatures diverses.